

استاندارد حسابداری شماره ۳۷

افشای ابزارهای مالی

هدف

۱. هدف این استاندارد، الزام واحدهای تجاری به افشای اطلاعاتی در صورتهای مالی است تا استفاده کنندگان بتوانند موارد زیر را ارزیابی کنند:

الف. اهمیت ابزارهای مالی برای وضعیت مالی واحد تجاری؛ و

ب. ماهیت و میزان ریسکهای ناشی از ابزارهای مالی، که واحد تجاری طی دوره و در پایان دوره گزارشگری در معرض آنها قرار دارد و نحوه مدیریت این ریسکها توسط واحد تجاری.

دامنه کاربرد

۲/ این استاندارد باید توسط تمام واحدهای تجاری، برای انواع ابزارهای مالی به جز موارد زیر بکار گرفته شود:

الف. منافع در واحدهای تجاری فرعی، واحدهای تجاری وابسته یا مشارکتهای خاص که حسابداری آنها طبق استاندارد حسابداری ۱۸ صورتهای مالی تلفیقی و حسابداری سرمایه گذاری در واحدهای تجاری فرعی، استاندارد حسابداری ۲۰ سرمایه گذاری در واحدهای تجاری وابسته یا استاندارد حسابداری ۲۳ حسابداری مشارکتهای خاص انجام می گیرد.

ب. حقوق و تعهدات کارفرمایان در طرحهای مزایای کارکنان، که استاندارد حسابداری ۳۳ مزایای بازنشستگی کارکنان برای آنها کاربرد دارد.

پ. قراردادهای بیمه صادر شده توسط بیمه گر طبق تعریف استاندارد حسابداری ۲۸ فعالیتهای بیمه عمومی.

ت. ابزارهایی که طبق بندهای ۱۲ و ۱۳ یا ۱۴ و ۱۵ استاندارد حسابداری ۳۶ ابزارهای مالی: ارائه، باید به عنوان ابزارهای مالکانه طبقه بندی شوند.

۳/ این استاندارد برای ابزارهای مالی شناسایی شده و شناسایی نشده کاربرد دارد. ابزارهای مالی شناسایی شده، شامل داراییهای مالی و بدهیهای مالی مانند سرمایه گذاریها، دریافتیها، پرداختنیها و وامهای دریافتنی یا پرداختنی است که در صورت وضعیت مالی منعکس شده است. ابزارهای

مالی شناسایی نشده، شامل برخی ابزارهای مالی است که اگرچه در صورت وضعیت مالی منعکس نشده است، اما در دامنه کاربرد این استاندارد قرار می‌گیرند (مانند برخی تعهدات وام).

۴. این استاندارد، در مورد قراردادهای خرید یا فروش اقلام غیرمالی که به صورت خالص از طریق نقد یا ابزار مالی دیگر، یا از طریق مبادله ابزارهای مالی قابل تسویه است، کاربرد دارد.

اهمیت ابزارهای مالی برای وضعیت مالی

۵. واحد تجاری باید اطلاعاتی افشا کند که استفاده‌کنندگان صورتهای مالی بتوانند اهمیت ابزارهای مالی برای وضعیت مالی واحد تجاری را ارزیابی کنند.

صورت وضعیت مالی

طبقات داراییهای مالی و بدهیهای مالی

۶. مبالغ دفتری هر یک از طبقات زیر، باید در صورت وضعیت مالی یا در یادداشتهای توضیحی افشا شود:

الف. سرمایه‌گذاران؛

ب. وامها و دریافتیها؛

پ. سایر داراییهای مالی؛ و

ت. بدهیهای مالی

تهاتر داراییهای مالی و بدهیهای مالی

۷. موارد افشای مندرج در بندهای ۸ تا ۱۱، سایر الزامات افشای این استاندارد را تکمیل می‌کند و برای تمام ابزارهای مالی شناسایی شده که طبق بند ۴۴ استاندارد حسابداری ۳۶ تهاتر می‌شوند، الزامی است. همچنین، این موارد افشا برای ابزارهای مالی شناسایی شده‌ای که مشمول توافق خالص‌سازی جامع قابل اعمال یا توافقی مشابه می‌شوند، صرف‌نظر از اینکه طبق بند ۴۴ استاندارد حسابداری ۳۶ تهاتر شده باشند یا خیر، کاربرد دارد.

۸. واحد تجاری باید اطلاعاتی افشا کند که برای استفاده‌کنندگان صورتهای مالی، امکان ارزیابی تأثیر بالفعل یا بالقوه توافقیهای خالص‌سازی بر وضعیت مالی واحد تجاری را فراهم نماید. این افشا شامل تأثیر بالفعل یا بالقوه حق تهاتر مرتبط با داراییهای مالی شناسایی شده و بدهیهای مالی شناسایی شده واحد تجاری است که در دامنه کاربرد بند ۷ قرار می‌گیرند.

۹. برای دستیابی به هدف مندرج در بند ۸، واحد تجاری باید در پایان دوره گزارشگری، اطلاعات کمی زیر را برای داراییهای مالی شناسایی شده و بدهیهای مالی شناسایی شده‌ای که در دامنه کاربرد بند ۷ قرار می‌گیرند، به تفکیک افشا کند:

الف. مبالغ ناخالص داراییهای مالی شناسایی شده و بدهیهای مالی شناسایی شده؛

ب. مبالغی که طبق معیارهای مندرج در بند ۴۴ استاندارد حسابداری ۳۶، هنگام تعیین مبالغ خالص قابل ارائه در صورت وضعیت مالی، تهاتر شده‌اند؛

پ. مبالغ خالص قابل ارائه در صورت وضعیت مالی؛

ت. مبالغ مشمول توافق خالص‌سازی جامع قابل اعمال یا توافقی مشابه، که به طریقی دیگر، مشمول بند ۹ (ب) نمی‌شوند، شامل:

مبالغ مربوط به ابزارهای مالی شناسایی شده‌ای که تمام یا برخی معیارهای تهاتر مندرج در بند ۴۴ استاندارد حسابداری ۳۶ را احراز نمی‌کنند؛ و مبالغ مربوط به وثیقه مالی (شامل وثیقه نقدی)؛ و

ث. یک مبلغ خالص پس از کسر مبالغ مندرج در قسمت (ت) از مبالغ مندرج در قسمت (پ) اشاره شده در بالا.

اطلاعات الزامی طبق این بند باید به شکل جدول، بطور جداگانه برای داراییهای مالی و بدهیهای مالی ارائه شود؛ مگر اینکه شکل دیگری مناسب‌تر باشد.

۱۰. کل مبلغ افشاشده طبق بند ۹ (ت) برای یک ابزار مالی، باید محدود به مبلغ مندرج در بند ۹ (پ) برای آن ابزار مالی باشد.

۱۱. واحد تجاری باید به همراه افشای حقوق تهاثر مربوط به داراییهای مالی شناسایی شده و بدهیهای مالی شناسایی شده مشمول توافق خالص سازی جامع قابل اعمال و توافقیهای مشابه که طبق بند ۹(ت) افشا شده اند، توضیحی شامل ماهیت این حقوق، ارائه نماید.

۱۲. در صورت نیاز به افشای اطلاعات الزامی طبق بندهای ۸ تا ۱۱ در بیش از یک یادداشت توضیحی، واحد تجاری باید بین یادداشتها، عطف متقابل برقرار کند.

وثیقه

۱۳. واحد تجاری باید موارد زیر را افشا کند:

الف. مبلغ دفتری داراییهای مالی که به عنوان وثیقه بدهیها یا بدهیهای احتمالی در رهن قرار گرفته است؛ و

ب. مفاد و شرایط مربوط به وثیقه گذاری.

کاهش ارزش بابت زیانهای اعتباری

۱۴. زمانی که داراییهای مالی به دلیل زیانهای اعتباری، کاهش ارزش می یابند و واحد تجاری کاهش ارزش را به جای کاهش مستقیم مبلغ دفتری دارایی، در حساب جداگانه ای ثبت می کند (برای مثال، از حساب ذخیره کاهش ارزش برای ثبت کاهش ارزش تک تک داراییها و یا از حساب مشابهی برای کاهش ارزش مجموعه ای از داراییها استفاده می کند)، باید صورت تطبیق تغییرات آن حساب طی دوره را برای هر طبقه از داراییهای مالی افشا کند.

نکول و نقض

۱۵. واحد تجاری باید در مورد وامهای پرداختنی شناسایی شده در پایان دوره گزارشگری، موارد زیر را افشا کند:

الف. جزئیات هرگونه نکول اصل و سود و همچنین، شرایط بازخرید وامهای پرداختنی مزبور طی دوره؛

ب. مبلغ دفتری وامهای پرداختنی نکول شده در پایان دوره گزارشگری؛ و

پ. اینکه پیش از تأیید صورتهای مالی برای انتشار، نکول رفع شده است یا درباره شرایط وامهای پرداختنی مذاکره مجدد صورت گرفته است.

۱۶. اگر به غیر از موارد مطرح شده در بند ۱۵، شرایط مربوط به موافقتنامه وام، طی دوره نقض شود، در صورتی که موارد نقض شده به وام‌دهنده اجازه دهد بازپرداخت سریع‌تر را درخواست نماید، واحد تجاری باید اطلاعات الزامی طبق بند ۱۵ را افشا کند (مگر اینکه در پایان دوره گزارشگری یا پیش از آن، موارد نقض شده رفع، یا درباره شرایط وام، مذاکره مجدد صورت گرفته باشد).

سایر موارد افشا

ارزش منصفانه

۱۷. به استثنای موارد الزامی طبق بند ۱۸، واحد تجاری باید ارزش منصفانه داراییهای مالی و بدهیهای مالی را به‌گونه‌ای افشا کند که امکان مقایسه با مبلغ دفتری آنها فراهم شود.

۱۸. افشای ارزش منصفانه در موارد زیر الزامی نیست:

الف. زمانی که مبلغ دفتری ابزارهای مالی مانند دریافتنی‌ها و پرداختنی‌های تجاری کوتاه‌مدت، تقریب معقولی از ارزش منصفانه آنها باشد؛

ب. سرمایه‌گذاری در ابزارهای مالکانه‌ای که دارای قیمت اعلام شده برای دارایی یا بدهی یکسان در بازاری فعال نیستند یا ابزارهای مشتقه وابسته به این‌گونه ابزارهای مالکانه که به دلیل عدم امکان تعیین ارزش منصفانه آنها به‌گونه‌ای قابل اتکا، به بهای تمام شده اندازه‌گیری شده‌اند؛ یا

پ. قراردادی که دارای ویژگی مشارکت اختیاری است، مشروط بر اینکه امکان تعیین ارزش منصفانه آن ویژگی به‌گونه‌ای قابل اتکا، وجود نداشته نباشد.

۱۹. درخصوص موارد مطرح شده در بند ۱۸ (ب) و (پ)، واحد تجاری باید اطلاعاتی افشا کند که به استفاده‌کنندگان صورتهای مالی، برای اعمال قضاوت درباره میزان تفاوت‌های احتمالی بین مبلغ دفتری و ارزش منصفانه آن داراییهای مالی یا بدهیهای مالی کمک نماید؛ این اطلاعات شامل موارد زیر است:

الف. این موضوع که اطلاعات ارزش منصفانه ابزارهای مزبور، به این دلیل که امکان تعیین ارزش منصفانه آنها به گونه‌ای قابل اتکا قابل وجود نداشته، افشا نشده است؛

ب. شرحی از ابزارهای مالی، مبلغ دفتری آنها، و توضیحی درباره اینکه به چه دلیل امکان تعیین ارزش منصفانه به گونه‌ای قابل اتکا وجود نداشته است؛

پ. اطلاعات درباره بازار ابزارهای مورد نظر؛

ت. اطلاعات درباره اینکه واحد تجاری قصد واگذاری ابزارهای مالی را دارد یا خیر و چگونگی انجام این کار؛ و

ث. موضوع قطع شناخت ابزارهای مالی که امکان تعیین ارزش منصفانه آنها در گذشته، به گونه‌ای قابل اتکا وجود نداشته است، مبلغ دفتری آنها در زمان قطع شناخت، و مبلغ سود یا زیان شناسایی شده.

ماهیت و میزان ریسکهای ناشی از ابزارهای مالی

۲۰. واحد تجاری باید اطلاعاتی افشا کند که به استفاده‌کنندگان صورتهای مالی در ارزیابی ماهیت و میزان ریسکهای ناشی از ابزارهای مالی که واحد تجاری در پایان دوره گزارشگری در معرض آنها قرار می‌گیرد، کمک نماید.

۲۱. افشاهای الزامی طبق بندهای ۲۳ تا ۳۲، بر ریسکهای ناشی از ابزارهای مالی و نحوه مدیریت آنها تمرکز می‌کند. این ریسکها، بطور معمول، شامل ریسک اعتباری، ریسک نقدینگی و ریسک بازار است، اما محدود به این موارد نمی‌شود.

۲۲. فراهم آوردن موارد افشای کیفی به همراه افشاهای کمی، به استفاده‌کنندگان امکان برقراری ارتباط بین افشاهای مرتبط را می‌دهد و در نتیجه، تصویری کلی از ماهیت و میزان ریسکهای ناشی از ابزارهای مالی ارائه می‌کند. تعامل بین افشاهای کیفی و کمی، به افشای اطلاعات کمک می‌کند و استفاده‌کنندگان بهتر می‌توانند آسیب‌پذیری از ریسکها را ارزیابی کنند.

افشاهای کیفی

۲۳. واحد تجاری باید برای هر یک از انواع ریسکهای ناشی از ابزارهای مالی، موارد زیر را افشا کند:

الف. آسیب‌پذیری از ریسکها و نحوه ایجاد آنها؛

ب. اهداف، رویه‌ها و فرایندهای مدیریت ریسک و روشهای مورد استفاده برای اندازه‌گیری ریسک؛ و

پ. هرگونه تغییر در قسمت‌های (الف) یا (ب) نسبت به دوره قبل.

افشاهای کمی

۲۴. واحد تجاری باید برای هر یک از انواع ریسکهای ناشی از ابزارهای مالی، موارد زیر را افشا کند:

الف. خلاصه‌ای از اطلاعات کمی درباره آسیب‌پذیری واحد تجاری از ریسک مورد نظر در پایان دوره گزارشگری. این افشا باید مبتنی بر اطلاعات درون‌سازمانی تهیه‌شده برای مدیران اصلی واحد تجاری (طبق تعریف مندرج در استاندارد حسابداری ۱۲ افشای اطلاعات اشخاص وابسته)، برای مثال هیئت‌مدیره یا مدیر عامل واحد تجاری، باشد.

ب. افشاهای الزامی طبق بندهای ۲۶ تا ۳۲، به میزانی که طبق قسمت (الف) ارائه نشده باشد.

پ. تمرکز ریسک، در صورتی که بر اساس افشاهای ارائه‌شده طبق قسمت‌های (الف) و (ب) بالا، مشخص نباشد.

۲۵. چنانچه اطلاعات کمی افشاشده در پایان دوره گزارشگری، معرف آسیب‌پذیری واحد تجاری از ریسک طی دوره نباشد، واحد تجاری باید اطلاعات بیشتری ارائه کند که معرف این موضوع باشد.

ریسک اعتباری

۲۶. واحد تجاری باید موارد زیر را بر مبنای طبقات ابزارهای مالی افشا کند:

الف. مبلغی که به بهترین شکل، حداکثر میزان آسیب‌پذیری واحد تجاری از ریسک اعتباری در پایان دوره گزارشگری را بدون در نظر گرفتن هرگونه وثیقه نگهداری‌شده یا سایر روشهای افزایش اعتبار، نشان دهد (برای مثال توافقهایی خالص‌سازی که واجد شرایط تهاتر طبق استاندارد

حسابداری ۳۶ نمی‌باشند). این افشا برای ابزارهای مالی که مبلغ دفتری آنها به بهترین شکل حداکثر میزان آسیب‌پذیری از ریسک اعتباری را نشان می‌دهد، الزامی نیست.

ب. شرحی از وثیقه نگهداری‌شده به عنوان تضمین و سایر روشهای افزایش اعتبار و اثر مالی آنها (برای مثال، بیان عددی میزان کاهش ریسک اعتباری به واسطه وثیقه و سایر روشهای افزایش اعتبار) در ارتباط با مبلغی که به بهترین شکل، حداکثر میزان آسیب‌پذیری از ریسک اعتباری را نشان می‌دهد (صرف‌نظر از اینکه طبق قسمت (الف) بالا یا از طریق مبلغ دفتری ابزار مالی، افشا شده باشد).

پ. اطلاعات درباره کیفیت اعتباری داراییهای مالی که نه از تاریخ سررسید آنها گذشته است و نه کاهش ارزش یافته‌اند.

داراییهای مالی که یا از تاریخ سررسید آنها گذشته است یا کاهش ارزش یافته‌اند

۲۷. واحد تجاری باید موارد زیر را بر مبنای طبقات داراییهای مالی افشا کند:

الف. تجزیه و تحلیل سنی داراییهای مالی که در پایان دوره گزارشگری از تاریخ سررسید آنها گذشته است، اما کاهش ارزش نیافته‌اند؛ و

ب. تجزیه و تحلیل داراییهای مالی که در پایان دوره گزارشگری، به صورت انفرادی به عنوان داراییهای کاهش ارزش یافته تعیین شده‌اند، به همراه عواملی که واحد تجاری در تعیین کاهش ارزش آنها در نظر گرفته است.

کسب وثیقه و سایر روشهای افزایش اعتبار

۲۸. زمانی که واحد تجاری، طی دوره، داراییهای مالی یا غیرمالی را از طریق تملک وثیقه نگهداری‌شده به عنوان تضمین یا استفاده از سایر روشهای افزایش اعتبار (مثل تضمینها) به دست آورد و چنین داراییهایی معیارهای شناخت مندرج در سایر استانداردها را احراز کنند، واحد تجاری باید در تاریخ گزارشگری، موارد زیر را در مورد داراییهای نگهداری‌شده مزبور افشا کند:

الف. ماهیت و مبلغ دفتری داراییها؛ و

ب. در صورتی که داراییها از نقدشوندگی بالایی برخوردار نباشند، خط مشی واحد تجاری برای واگذاری این داراییها یا استفاده از آنها در عملیات واحد تجاری.

۲۹. واحد تجاری باید موارد زیر را افشا کند:

الف. تجزیه سررسید بدهیهای مالی (شامل قراردادهای تضمین مالی صادرشده) که سررسیدهای قراردادی باقیمانده را نشان دهد.

ب. تشریح نحوه مدیریت ریسک نقدینگی مندرج در قسمت (الف) بالا.

ریسک بازار

تحلیل حساسیت

۳۰. به جز مواردی که طبق بند ۳۱ عمل می‌شود، واحد تجاری باید موارد زیر را افشا کند:

الف. تحلیل حساسیت برای هر یک از انواع ریسکهای بازار که واحد تجاری در پایان دوره گزارشگری در معرض آن قرار می‌گیرد. این تحلیل حساسیت بیانگر نحوه تأثیرپذیری سود یا زیان دوره و حقوق مالکانه از تغییر در متغیر ریسک مربوطه، که در آن تاریخ بطور معقول محتمل است، می‌باشد؛

ب. روشها و مفروضات مورد استفاده در آماده‌سازی تحلیل حساسیت؛ و

پ. تغییر در روشها و مفروضات مورد استفاده نسبت به دوره قبل و دلایل این تغییرات.

۳۱. در صورتی که واحد تجاری از نوعی تحلیل حساسیت، مانند ارزش در معرض ریسک، استفاده کند که بیانگر وابستگی متقابل متغیرهای ریسک (مانند نرخهای سود و نرخهای مبادله ارز) باشد و از آن برای مدیریت ریسکهای مالی استفاده نماید، واحد تجاری می‌تواند از این تحلیل حساسیت، به جای تحلیل مورد نظر بند ۳۰ استفاده کند. واحد تجاری باید موارد زیر را نیز افشا نماید:

الف. توضیح درباره روش مورد استفاده در انجام این تحلیل حساسیت و پارامترها و مفروضات عمده مبنای اطلاعات ارائه‌شده؛ و

ب. توضیح هدف روش مورد استفاده، و محدودیتهایی که ممکن است موجب شود اطلاعات، ارزش منصفانه داراییها و بدهیها را بطور کامل منعکس نکند.

سایر افشاهای مربوط به ریسک بازار

۳۲. در صورتی که تحلیل حساسیت افشاشده طبق بندهای ۳۰ یا ۳۱، معرف ریسک ابزار مالی نباشد (برای مثال، به دلیل اینکه آسیب پذیری از ریسک پایان سال، بازتابی از آسیب پذیری از ریسک طی سال نیست)، واحد تجاری باید این موضوع و دلیل اینکه چرا معتقد است تحلیل حساسیت بیانگر این ریسک نمی باشد را افشا کند.

انتقال داراییهای مالی

۳۳. الزامات افشای مندرج در بندهای ۳۴ تا ۴۰ در مورد انتقال داراییهای مالی، سایر الزامات افشای این استاندارد را تکمیل می کند. واحد تجاری باید افشاهای الزامی طبق بندهای مزبور را در یادداشتی مجزا، در صورتهای مالی خود ارائه نماید. واحد تجاری باید برای تمام داراییهای مالی انتقال یافته ای که قطع شناخت نشده اند و بابت هرگونه مشارکت مستمر در دارایی انتقال یافته که، صرف نظر از زمان وقوع معامله انتقال مربوط، در تاریخ گزارشگری موجود است، افشاهای الزامی را ارائه کند. به منظور بکارگیری الزامات افشای مندرج در بندهای اشاره شده بالا، واحد تجاری تنها در صورتی تمام یا بخشی از دارایی مالی را انتقال داده است (دارایی مالی انتقال یافته) که یا:

الف. حقوق قراردادی نسبت به دریافت جریانهای نقدی آن دارایی مالی را انتقال داده باشد؛ یا

ب. حقوق قراردادی نسبت به دریافت جریانهای نقدی آن دارایی مالی را حفظ کرده باشد، اما طبق توافق، متعهد به پرداخت همان جریانهای نقدی به یک یا چند دریافت کننده طبق یک توافق باشد.

۳۴. واحد تجاری باید اطلاعاتی افشا کند که برای استفاده کنندگان صورتهای مالی، موارد زیر را امکانپذیر سازد:

الف. درک رابطه بین داراییهای مالی انتقال یافته ای که بطور کامل قطع شناخت نشده اند و بدهیهای مربوط؛ و

ب. ارزیابی ماهیت، و ریسکهای مربوط به مشارکت مستمر واحد تجاری در داراییهای مالی قطع شناخت شده.

۳۵. برای مقاصد بکارگیری الزامات افشای مندرج در بندهای ۳۷ تا ۴۰، واحد تجاری در صورتی در دارایی مالی انتقال یافته مشارکت مستمر دارد که به عنوان بخشی از آن انتقال، تمام حقوق قراردادی یا تعهدات مرتبط با دارایی مالی انتقال یافته را حفظ یا هرگونه حقوق یا تعهدات قراردادی جدید مرتبط با دارایی مالی انتقال یافته را به دست آورده باشد. برای مقاصد بکارگیری الزامات افشای مندرج در بندهای مزبور، موارد زیر مشارکت مستمر محسوب نمی شود:

الف. اقرارنامه‌ها و ضمانت‌نامه‌های معمول مرتبط با انتقال متقلبانه و مفاهیم معقول بودن، معاملات صادقانه و منصفانه که می‌تواند انتقال را در نتیجه اقدام قانونی، ابطال کند؛

ب. پیمانهای آتی، اختیارهای معامله و سایر قراردادهای تحصیل مجدد دارایی مالی انتقال یافته که قیمت قرارداد (یا قیمت اعمال) آنها، برابر با ارزش منصفانه دارایی مالی انتقال یافته است؛ یا

پ. توافقی که به موجب آن، واحد تجاری حقوق قراردادی نسبت به دریافت جریانهای نقدی دارایی مالی را حفظ کرده است، اما برای پرداخت همان جریانهای نقدی به اشخاص ثالث، تعهد قراردادی تقبل کرده و هر سه شرط زیر احراز شده است:

واحد تجاری هیچ تعهدی برای پرداخت مبالغی به دریافت کنندگان نهایی نداشته باشد مگر اینکه مبالغ معادل را از دارایی اصلی وصول نماید. پیش پرداختهای کوتاه مدت توسط واحد تجاری با حق بازافت کامل مبالغ وام اعطایی به اضافه سود تحقق یافته به نرخهای بازار، این شرط را نقض نمی کند.

واحد تجاری طبق شرایط قرارداد انتقال، از فروش یا وثیقه گذاشتن دارایی اصلی، مگر به عنوان تضمین نزد دریافت کنندگان نهایی بابت تعهد پرداخت جریانهای نقدی به آنها، منع شده باشد.

واحد تجاری متعهد باشد هرگونه جریانهای نقدی وصولی به نمایندگی از دریافت کنندگان نهایی را بدون تأخیر بااهمیت ارسال نماید. افزون بر این، واحد تجاری، به استثنای سرمایه گذاری در نقد یا معادلهای نقد (طبق تعریف استاندارد حسابداری ۲ صورت جریانهای نقدی) طی دوره کوتاه تسویه از تاریخ وصول تا تاریخ مقرر برای ارسال به دریافت کنندگان نهایی، حق سرمایه گذاری مجدد این جریانهای نقدی را نداشته باشد و سود کسب شده چنین سرمایه گذاریهایی به دریافت کنندگان نهایی انتقال داده شود.

داراییهای مالی انتقال یافته‌ای که بطور کامل قطع شناخت نشده‌اند

۳۶. واحد تجاری ممکن است داراییهای مالی را به گونه‌ای انتقال دهد که تمام داراییهای مالی انتقال یافته یا بخشی از آنها، واجد شرایط قطع شناخت نشود. برای دستیابی به اهداف تعیین شده در بند ۳۴(الف)، واحد تجاری باید در هر تاریخ گزارشگری، برای هر یک از طبقات داراییهای مالی انتقال یافته‌ای که بطور کامل قطع شناخت نشده‌اند، موارد زیر را افشا کند:

الف. ماهیت داراییهای انتقال یافته.

ب. ماهیت ریسکها و مزایای مالکیت که واحد تجاری در معرض آن قرار دارد.

پ. تشریح ماهیت رابطه بین داراییهای انتقال یافته و بدهیهای مربوط، شامل محدودیتهای استفاده از داراییهای انتقال یافته توسط واحد گزارشگر، در نتیجه انتقال.

ت. در صورتی که طرف(های) بدهیهای مربوط، تنها نسبت به داراییهای انتقال یافته حق رجوع داشته باشد (باشند)، جدولی که ارزش منصفانه داراییهای انتقال یافته، ارزش منصفانه بدهیهای مربوط و وضعیت خالص (تفاوت بین ارزش منصفانه داراییهای انتقال یافته و بدهیهای مربوط) را مشخص می کند.

ث. در صورتی که واحد تجاری به شناسایی تمام داراییهای انتقال یافته ادامه دهد، مبلغ دفتری داراییهای انتقال یافته و بدهیهای مربوط.

ج. در صورتی که واحد تجاری به میزان مشارکت مستمر خود، به شناسایی داراییها ادامه دهد، کل مبلغ دفتری داراییهای اصلی پیش از انتقال، مبلغ دفتری داراییهایی که واحد تجاری به شناسایی آنها ادامه می دهد، و مبلغ دفتری بدهیهای مربوط.

داراییهای مالی انتقال یافته ای که بطور کامل قطع شناخت شده اند

۳۷. برای دستیابی به اهداف تعیین شده در بند ۳۴(ب)، در صورتی که واحد تجاری داراییهای مالی انتقال یافته را بطور کامل قطع شناخت کرده باشد، اما در آنها مشارکت مستمر داشته باشد، واحد تجاری باید برای هر نوع مشارکت مستمر در هر تاریخ گزارشگری، حداقل موارد زیر را افشا کند:

الف. مبلغ دفتری داراییها و بدهیهایی که در صورت وضعیت مالی واحد تجاری شناسایی شده است و نشان دهنده مشارکت مستمر واحد تجاری در داراییهای مالی قطع شناخت شده می باشد و اقلام اصلی که مبلغ دفتری آن داراییها و بدهیها، در آن اقلام شناسایی می شود.

ب. ارزش منصفانه داراییها و بدهیهایی که نشان دهنده مشارکت مستمر واحد تجاری در داراییهای مالی قطع شناخت شده است.

پ. مبلغی که به بهترین شکل، حداکثر میزان آسیب پذیری واحد تجاری از زیان ناشی از مشارکت مستمر در داراییهای مالی قطع شناخت شده را نشان می دهد و اطلاعاتی که نحوه تعیین حداکثر میزان آسیب پذیری از زیان را مشخص می کند.

ت. جریانهای نقدی خروجی تنزیل نشده که برای باز خرید داراییهای مالی قطع شناخت شده لازم است یا ممکن است لازم شود (برای مثال، قیمت اعمال در قرارداد اختیار معامله)، یا مبالغ دیگری که در ارتباط با داراییهای انتقال یافته، قابل پرداخت به انتقال گیرنده است. در صورتی که جریانهای نقدی خروجی متغیر باشد، مبلغ افشاشده باید بر مبنای شرایط موجود در هر تاریخ گزارشگری باشد.

ث. تجزیه سررسید جریانهای نقدی خروجی تنزیل نشده که برای باز خرید داراییهای مالی قطع شناخت شده، لازم است یا ممکن است لازم شود، یا مبالغ دیگری که در ارتباط با داراییهای انتقال یافته، قابل پرداخت به انتقال گیرنده است. این مورد افشا نشان دهنده سررسیدهای قراردادی باقیمانده مشارکت مستمر واحد تجاری است.

ج. اطلاعات کیفی برای توصیف و پشتیبانی افشاهای کمی الزامی طبق قسمتهای (الف) تا (ث).

۳۸. در صورتی که واحد تجاری بیش از یک نوع مشارکت مستمر در دارایی مالی قطع شناخت شده داشته باشد، ممکن است اطلاعات الزامی طبق بند ۳۷ را در ارتباط با یک دارایی خاص تجمیع کند و آن را به عنوان یک نوع مشارکت مستمر گزارش نماید.

۳۹. افزون بر این، واحد تجاری باید برای هر نوع مشارکت مستمر، موارد زیر را افشا کند:

الف. سود یا زیان شناسایی شده در تاریخ انتقال داراییها.

ب. درآمدها و هزینههای شناسایی شده ناشی از مشارکت مستمر واحد تجاری در داراییهای مالی قطع شناخت شده (برای مثال، تغییر در ارزش منصفانه ابزارهای مشتقه)، هم در دوره گزارشگری و هم به صورت انباشته.

پ. در صورتی که کل عواید حاصل از فعالیت انتقال (که واجد شرایط قطع شناخت است) در دوره گزارشگری، در طول دوره گزارشگری بطور یکنواخت توزیع نشده باشد (برای مثال، اگر بخش عمدهای از کل عواید حاصل از فعالیت انتقال در روزهای پایانی دوره گزارشگری واقع شود):

زمان وقوع بزرگترین فعالیت انتقال در آن دوره گزارشگری (برای مثال، پنج روز قبل از پایان دوره گزارشگری)،

مبلغ شناسایی شده حاصل از فعالیت انتقال در آن بخش از دوره گزارشگری (برای مثال سودها یا زیانهای مربوطه)، و

کل مبلغ عواید حاصل از فعالیت انتقال در آن بخش از دوره گزارشگری.

واحد تجاری باید این اطلاعات را برای هر دوره‌ای که صورت سود و زیان ارائه می‌شود، تهیه کند.

۴۰. واحد تجاری باید هرگونه اطلاعات اضافی را که برای دستیابی به اهداف افشای مندرج در بند ۳۴ ضروری می‌داند، افشا کند.

تاریخ اجرا

۴۱. الزامات این استاندارد در مورد کلیه صورتهای مالی که دوره مالی آنها از تاریخ ۱۳۹۸/۱/۱ و بعد از آن شروع می‌شود، لازم‌الاجراست.

